

چه عجب بود که آن کس که آن تشریف دایم بر اسیم بودی
و اسرائیلی است در آنست که دایر بر صفت انقیاد و خضوع و تشبیه
براه حق است به بعثت اینها در غیره و ازین قبیل تا بدلت فائده
بسیار در خالیشان گویند شده بود و آن را از آبا و اجداد خود
فرز گرفته و آن از الله این شبهات بر وجه تم فرمود و گمان آید
آن است که بعضی احکام و آیات را اجرائی محافظت جاه شریعی
یا اجرائی طلب ریاستی اخفاجی نموده تا اعتقاد در میان نسبت
بباید آن فصلی نه شود و بر ترک عمل مابن آیات ملامت نموند
از آن جمله آنست که رجم زانی در تورات مذکور است و اینست
بنابر احتجاج اجار خود بر ترک رجم و اقامت جلد و تسخیم وجه
آن از امر ترک کرده بودند و از طرف نصیحتی آن را می پوشیدند
و از آن جمله آنست که آیه ای را که در آن بشارت با جبر و افعال
علیه السلام است به بعثت نبی در میان اولاد ایشان و بشارت

وجود ملتی که در زمین جگانه شود تمام پیدا کنند و به سبب آن حال
عرفات به تشبیه حملو کرد و از اغراض اقلیم قصد آن موضع
و آن آیات تا حال در تورات ثابت و تاویل می کردند که اجار
است بوجود این ملت نه او است با خدایان و می گفتند ملت
گنبت عینا و چون این تاویل را لیک را هیچ کسی نمیشند
و پیشین سخن صحت مذمت با یکدیگر تو را می می کردند با خفا و آن
و تجویز اظهار آن به عام و خاص می کردند اتحاد ثنویله
فتح الله علیکم لیحاجوکم به عند ربکم چه بل
جابل بودند منت نهادن خدا بر ما جبر و اسمعیل باین مبالغه
و در این امت بدین تشریف هیچ احتمال دارد که حل
آخذان می باشد و تکریم بدین آن نبود سجاانک با
افک عظیم و اما اقره پس سبب آن دخول تعویق داشتند
و اجار در میان ایشان و آنست که بعضی استناد بعضی احکام